

емитѣ биватъ при това, различни. Така, митничнитѣ чиновници се закупуватъ отъ търговцитѣ, на които тѣ позволяватъ да вкарватъ и да искарватъ стокитѣ си безъ мито. Но особено сж ползовити юридическитѣ длѣжности, гдѣто грабителската система е организована по добръ и гдѣто рушвета се практикува повече и доставя по много полза. Като се ползоватъ отъ старата вражда, която сжествува между гърцитѣ и българитѣ и която подбужда тѣзи племена къмъ безпрѣстанни сбутвания, — турскитѣ сѣдии твърдѣ сжпо продаватъ своето правосѣдие. Споредъ заплатата тѣ обезпечватъ пълно удовлетворение на тѣхнитѣ желанія, а послѣ, рѣшаватъ въ полза на оногова, който е платилъ по много. Колкото повече дѣла има между българитѣ и гърцитѣ, толкова повече турчина си пълни джоба. Въ случай че се получи распорѣжение отъ префекта, сѣдията или турския чиновникъ го обявява на оногова, отъ когото може да получи повече пари, а когато види, че распорѣжението не е въ полза на оногова, който е платилъ повече, то тий или не го изпълнятъ, или го изпълнуватъ до колкото е възможно въ полза на себе си и на своя любимецъ. Всички турски чиновници водятъ така дѣлата си и всички молятъ своитѣ жертви за пазенне на тайнитѣ.

„Нека не мислятъ, че тая безнравственностъ е развита само у долнитѣ чиновници; тя се срѣща по всички стѣпени на правителственната стѣлба: горѣ, както и долу, съ тая само разлика, че по високитѣ чиновници дѣйствуватъ чрѣзъ посрѣдници. А тѣй като и тѣ се придържатъ о поговорката „noblesse oblige“, то тѣхнитѣ добри услуги се исплащатъ значително по сжпо. Най малката цѣна е отъ 15 до 20 турски лири за всѣкий пѣтъ.

„Тая система процвѣтава даже и между лицата, които сж най близо до султана. Тамъ, именно, се създава поговорката, която е извѣстна на всѣкѣждѣ: „Рушветсизъ биршей олмазъ“.

„Другата форма грабителство е слѣдующата: често гърцитѣ клеветятъ българитѣ прѣдъ турскитѣ власти, че сж рево-